

78de Møde.

Lirsdagen den 18de Juni.

Protokolten for forrige Møde oplæstes.

Formanden: Paa Dagsordenen staaer først den indledende Behandling af Forslag til en Pensionslov*). Idet jeg forudsætter, at der ikke vil være Spørgsmaal, om Sagen vil være at fremme, gaaer Spørgsmaalet altsaa ud paa, hvorledes Sagen skal fremmes, nemlig om den enten skal overgaae strax til første Behandling, eller der skal ned sættes et Udvalg til at afgive Betænkning over den. Jeg skal fornemme, om der er Noget i Thinget, der ønsker at yttre sig. Den høitærede Finantsminister har Ordet.

Finantsministeren: Naar jeg har tilladt mig at begjære Ordet ved denne Leilighed, saa er det for at anbefale nærværende Lovforslag til det høitærede Thing. Jeg mis kjender ingenlunde det Uheldige, der er i, at dette Lovforslag først nu kan komme til Landstingets Behandling. Jeg mis kjender heller ikke, hvad denne Anmodning til det ærede Thing, om at fremme en Sag, som er af den indgribende Vigtighed, som denne Lov, med den stærkt mulige Hurtighed, — hvad den har at sige; men jeg har dog troet, at det var min Pligt allerede nu at udtale for de Herrer, at Hans Majestæts Regjering lægger en særdeles Vægt paa, at dette Lovudkast maatte kunne blive til Lov endnu i denne Sæsson. Det vil være for tidligt paa Sagens nærværende Standpunkt at udtale sig om Lovudkastets Enkeltheder; men jeg troer dog at skulde at udtale, at det i det Hele taget tilfredsstillende Regjeringen meget, og at, hvad mig selv personligt angaaer, saa har jeg ved at sammenligne dette Lovudkast med forskjellige Pensionslove i andre Lande, fundet, at det stod ved Siden af de bedste, og at ingen stod over det i mine Tanker. Jeg vil ingenlunde udtale mig i Almindelighed saa gunstigt for det, at der Intet skulde være derved, som kunde ønskes anderledes; men jeg troer dog, at, hvad enten man tager Hensyn eenfaldigt til Embedsstanden eller een-

sidigt til Staten i Almindelighed, saa er Lovudkastet i det Hele taget saa vel afveiet efter disse forskjellige Hensyn, at det fortjener særdeles at anbefales.

S. P. Hansen: Der maa vist i, hvad den høitærede Finantsminister nylig har yttret, være en særdeles Dpfordring for Thinget til at tage denne Sag under Overveielse. Men paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at Sagen forekommer mig at være af saa stor Vigtighed, at det maa være høist betænkeligt for det ærede Thing, dersom det ikke skulde vide, at den fornødne Tid var det levnet til at paatage sig en Bedømmelse og Undersøgelse af dette vigtige Lovgivningsarbejde. Jeg veed vel ikke nu for Diebliffet, hvor længe Thinget kan vente at blive samlet; men det, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, er, at Udvalget i en anden og vigtig Sag, hvoraf jeg har den Ære at være Medlem, nemlig Finantsudvalget, har følt det store Savn af den Tid, som behøvedes til udførligt at gennemgaae dette vigtige Lovudkast, og, da jeg anseer det Lovudkast, som nu foreligger, for at være, om ikke i den Grad vigtigt, saa dog af stor Vigtighed med Hensyn til hele Landets Stilling, saa troer jeg, at det fortjener en noie Overveielse af det ærede Thing, om det ogsaa virkelig nu kan paatage sig at gaae ind paa dette Lovforslag. Jeg skal imidlertid ikke for Diebliffet nærmere erklære mig derover; men jeg har troet, at det maaskee vilde være det Rigtigste for Thinget idag at vedtage, at Sagen kunde gaae til første Behandling. Det vil da komme under de ærede Landstingsmænds nærmere Overveielse, om og hvorvidt man dog maatte troe, at der kunde levnes den fornødne Tid dertil; thi jeg troer, at det da vil blive Følgen, at man vil ned sætte et Udvalg i denne Sag, hvad der vist ikke kan og bør undværes, naar Sagen skal behandles tilbørligt. Men jeg har troet, at man ved at lade Sagen gaae til første Behandling vilde opnaae, at man kunde tage Spørgsmaalet under Overveielse; mit Forslag gaaer derfor ud paa, at man skal lade Sagen gaae til første Behandling.

Formanden: Dersom ikke Noget ønsker at yttre sig videre, skal jeg af de to Maader,

*) See Folketingsstændens Nr. 400, Spalte 6379—6383.